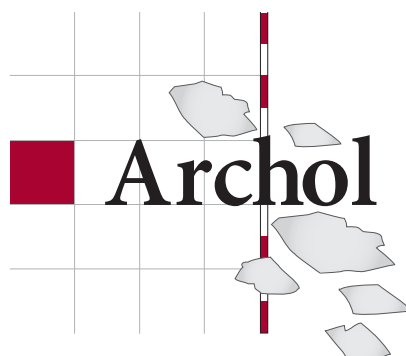

**Definitief Archeologisch Onderzoek (DAO)
van de leidingsleuven en het wegtracé te
Opperdoes - Kluiten-Zuid**

Ivo van Wijk

Colofon

Archol rapport nummer 97

Definitief Archeologisch Onderzoek (DAO) van de leidingsleuven te Opperdoes-Kluiten Zuid

Opdrachtgever: Gemeente Noorder-Koggenland

Contactpersoon opdrachtgever: dhr. F. Weghaus

Bevoegde overheid: gemeente Noorder-Koggenland

Uitvoering: drs. I.M. van Wijk
drs. L.G.L. van Hoof
drs. P. van de Bos
dhr. P. van den Geer

Auteur: drs. I.M. van Wijk

Beeldmateriaal: ing. S. Shek

Autorisatie: drs. A.J. Tol

Opmaak: dhr. A. Allen

Reproductie: Haveka, Alblasterdam

ISSN 1569-2396

© Archol bv, Leiden 2008

Postbus 9515

2300 RA Leiden

info@archol.nl

t: 071-5273313

f: 071-5272429

Inhoudsopgave

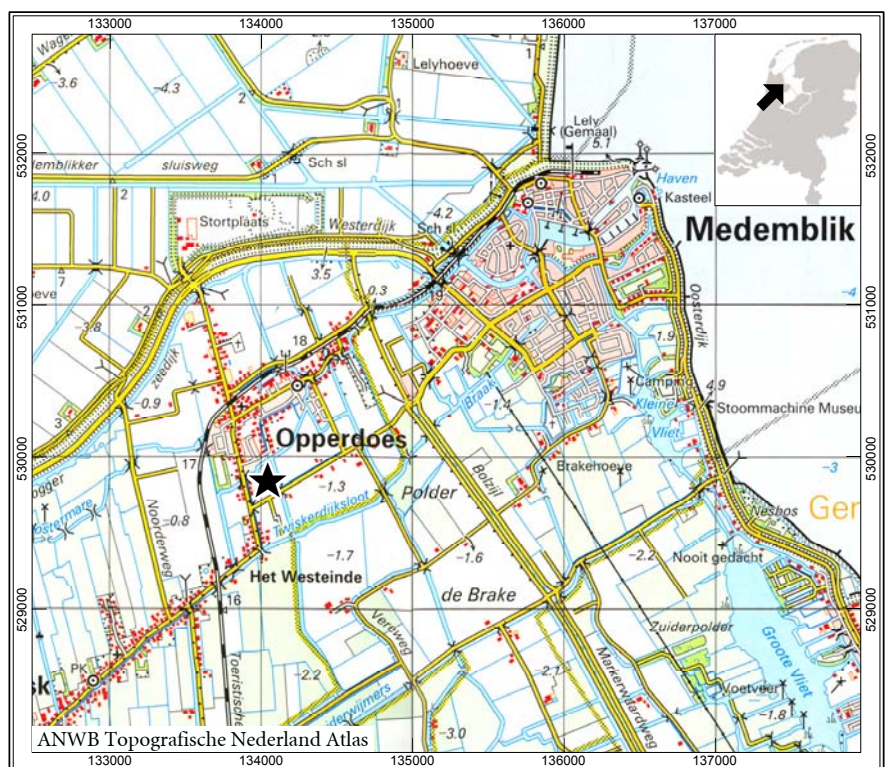
1	Inleiding	5
2	Vooronderzoek	7
3	Methodisch kader	10
3.1	Vraagstellingen	10
3.2	Methodiek	10
4	Resultaten	12
4.1.1	Sleuf 7	12
4.1.2	Sleuf 8	12
4.1.3	Sleuf 9	12
4.2	Vondsten	14
4.2.1	Aardewerk	15
4.2.2	Bot	16
4.3	Conclusie	16
4.4	Beantwoording vragen uit het Programma van Eisen	16
5	Conclusie	17
	Literatuur	18
	Bijlage 1 Sporenlijst	19
	Bijlage 2 Vondstenlijst	19

1. Inleiding

Op 17 januari 2007 heeft Archol een definitief archeologisch onderzoek (DAO) verricht in het plangebied Kluiten-Zuid aan de Almereweg te Opperdoes (gemeente Noorder-Koggenland, Noord Holland) (fig 1.1). Doel van het onderzoek was het zo volledig mogelijk documenteren van de archeologische sporen en het veiligstellen van het vondstmateriaal. Hiertoe is een aantal specifieke onderzoeksvragen geformuleerd (zie § 3.1). Het onderzoek is uitgevoerd conform het Programma van Eisen (Alders & Van den Berg, 2006) dat is beoordeeld en goedgekeurd door het bevoegde overheid (gemeente Noorder-Koggenland). Tevens voldoet het onderzoek aan de op het moment van uitvoering geldende versie van de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie (KNA versie 3.1).

In totaal beslaat het plangebied circa 2,7 ha. Tijdens een waarderend onderzoek van het terrein in 2004 is de aanwezigheid aangetoond van behoudenswaardige archeologische resten uit de late bronstijd en ijzertijd.¹ Deze bevindingen hebben gezorgd voor een aanzienlijke aanpassing van het planontwerp. Op de planlocatie wordt nu een woonwijk gerealiseerd op een archeologisch duurzame wijze. Op deze manier zullen de behoudenswaardige archeologische resten niet of nauwelijks aangetast worden. Het bevoegde overheid (Stichting Steunpunt Cultureel Erfgoed namens Gemeente Noorder-Koggenland, contactpersoon G. Alders) heeft daarom besloten dat alleen de zones waar de archeologische resten wel worden aangetast, opgegraven dienen te worden. Het betreft een viertal leidingsleuven ten behoeve van leidingen en een riool.

Figuur 1
Locatie plangebied

¹ Jongste & Knippenberg 2004.

In dit rapport zal eerst kort worden ingegaan op de landschappelijke ligging van de onderzoekslocatie en het archeologisch kader (hoofdstuk 2). Hierna volgen de gehanteerde methodieken (hoofdstuk 3). Vervolgens worden de resultaten van het onderzoek gepresenteerd (hoofdstuk 4). Een samenvatting zal het geheel afsluiten (hoofdstuk 5).

Administratieve gegevens

Tabel 1.1

Administratieve gegevens archeologisch onderzoek Opperdoes-Kluiten Zuid

Uitvoeringsperiode	
Veldwerk DAO:	17 januari 2007
Uitwerking/rapportage:	oktober 2007
Opdrachtgever	Gemeente Noorder-Koggenland
Uitvoerder	Archeologisch Onderzoek Leiden bv (Archol bv)
Bevoegde overheid	Gemeente Noorder-Koggenland,
Locatie	
Gemeente:	Noorder-Koggenland
Plaats:	Opperdoes
Toponiem:	Kluiten-Zuid
Kaartblad:	14H
Depot	Provinciaal depot van Noord-Holland
SIC	OKZ1137
Archis-onderzoeknummer	20701
Archis-vondstmeldingsnummer	405644
Coördinaten vindplaats	174083.961 / 420128.857; 174122.589 / 420041.615; 174202.971 / 420069.030; 174187.512 / 420178.055;
Omvang	27.250 m ² (2,7 ha)
Geomorfologie	Fossiele zandafzettingen (oeverwal), overblijfsel van een doorbraakgeul

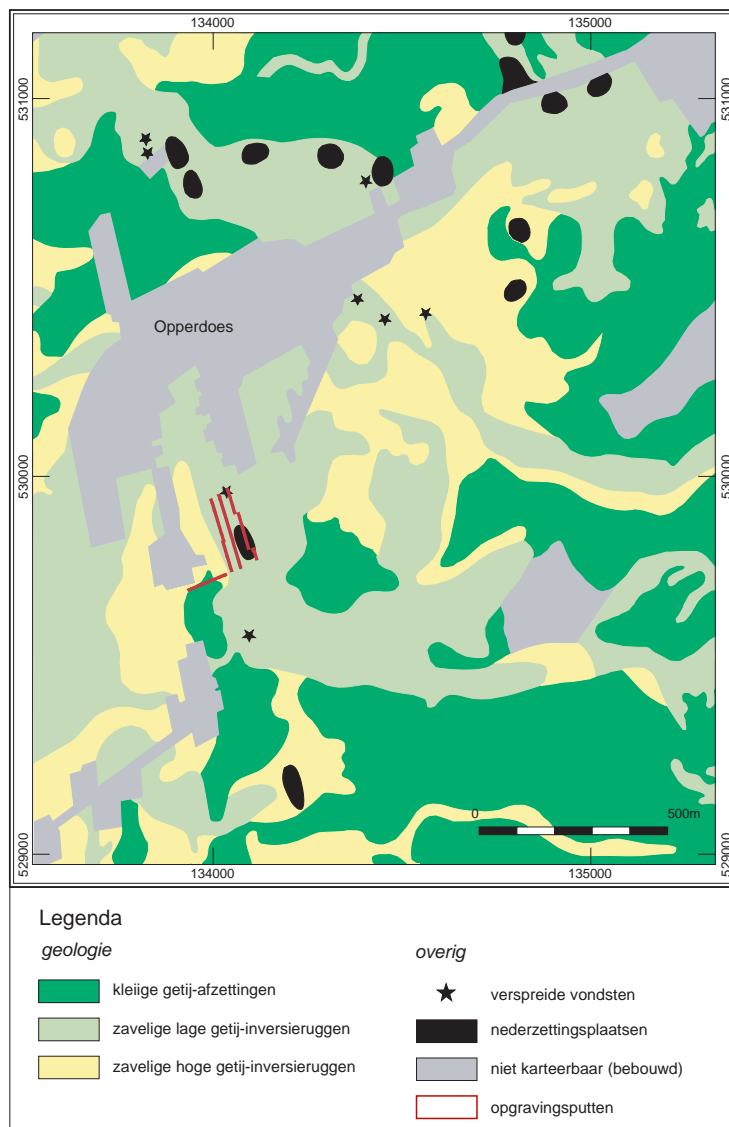
2 Vooronderzoek

Het plangebied ligt op een fossiele zandrug, een overblijfsel van een doorbraakgeul die omstreeks 2200 v. Chr. vanuit Bergen via Opperdoes naar Medemblik liep. Deze geul vormde na droogvallen een relatief hoog gelegen deel in het landschap en was daardoor geschikt voor bewoning gedurende de bronstijd en ijertijd.

In het kader van een grote ruilverkaveling hebben oppervlaktekarteringen door de Universiteit van Amsterdam eind jaren '70 een dertiental vindplaatsen rond Opperdoes opgeleverd.² Alle vindplaatsen konden in de ijertijd gedateerd worden. Deze dateringen zijn voor de regio opmerkelijk, daar tot dat moment het idee was dat bewoning na de late bronstijd ophield. Omdat het merendeel van de vindplaatsen door herverkaveling en egalisering zou verdwijnen is met subsidie van de provincie Noord-Holland besloten om vier vindplaatsen archeologisch te onderzoeken. Het veldwerk is in 1979 en 1980 uitgevoerd maar tot op heden nog niet uitgewerkt.³ Alle vindplaatsen leverden sporen op uit de periode late bronstijd tot late ijertijd, met de nadruk op de late ijertijd.

Figuur 2.1

Lithogenetische kaart van Opperdoes en omgeving

² Woltering 1985.

³ voorlopige verslagen door Buurman 1993; Woltering 1980, 1981, 1985.

Bestudering van het kaartje met de resultaten van de veldkartering,⁴ toont aan dat in ieder geval één, maar mogelijk twee van de destijds in kaart gebrachte vindplaatsen, in het onderhavige plangebied liggen (fig. 2.1). Voorts laat het kaartje zien dat beide vindplaatsen midden op de kreekrug liggen in tegenstelling tot de andere vindplaatsen die meer aan de rand van de kreek liggen.

De resultaten van het recentelijk uitgevoerde proefsleuvenonderzoek⁵ bevestigen de aanwezigheid van een vindplaats op deze locatie op deze plaats in het landschap. Het grotere oostelijk gelegen terreindeel valt namelijk samen met de kreekrug (lichte zavel). Het smallere, westelijk gelegen terrein bestaat uit een depressie van komklei afgedekt door zavel.

Tijdens het proefsleuvenonderzoek zijn sporen gevonden van een nederzetting uit de late bronstijd tot late ijzertijd. Onder de aangetroffen sporen bevinden zich kuilen, paalsporen, greppels, kringgreppels, rijen staakgaatjes, en eergetouw krassen (fig. 2.2). Deze sporen zetten zich buiten de proefsleuven door en maken deel uit van een groter cluster sporen uit de late bronstijd tot late ijzertijd.

Figuur 2.2
Eergetouwkrassen

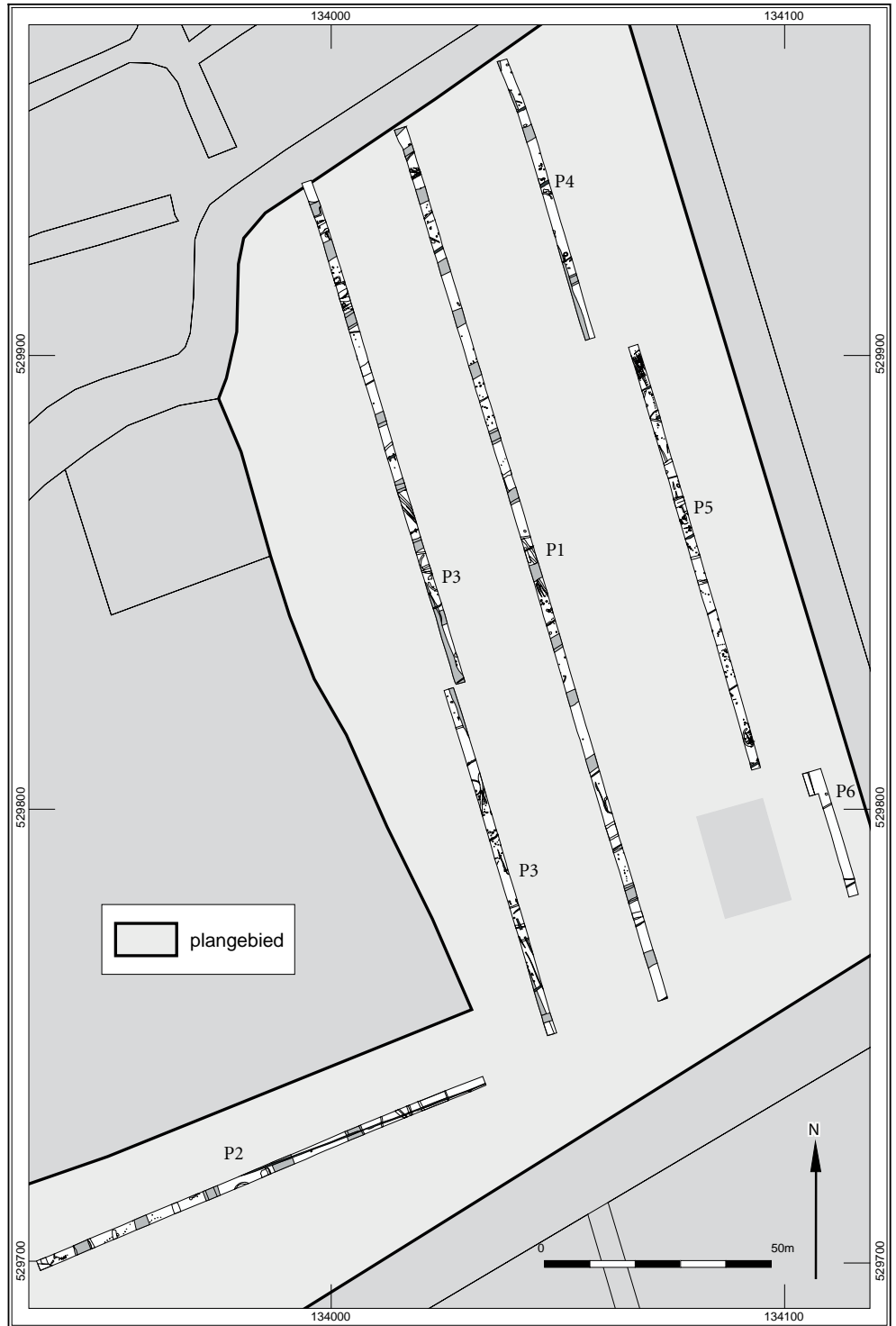
Uit het vooronderzoek bleek verder dat het plangebied zich kenmerkt door een hoge gaafheid.

Grote delen van het terrein zijn niet of nauwelijks aangetast door het latere agrarische gebruik en de (ruil)verkaveling. Alleen langs de westelijke en oostelijke terreingrenzen van het grotere perceel is een smalle strook in de flankzone van de huidige perceelsslotten dusdanig diep verstoord dat daar nauwelijks nog archeologische resten aanwezig zullen zijn. Op met name het centrale deel van het grote perceel is zelfs nog een deel van de oude bodem aanwezig, met daarop nog resten van het afdekkende Romeins veen. Hier zijn ook tijdens het vooronderzoek de ploegsporen uit de late prehistorie herkend die doorgaans pal onder de oude ploegvoor “hangen” en slechts enkele centimeters diep zijn.

⁴ Woltering 1985, afb. 28, p.226.

⁵ Jongste & Knippenberg 2004.

Figuur 2.3
Overzicht sporen vooronderzoek

3 Methodisch kader

3.1 Vraagstellingen

Voorafgaand aan de DAO van het plangebied zijn in het PvE op basis van de gegevens van het archeologische vooronderzoek de volgende onderzoeksvragen geformuleerd:⁶

- Zijn de aanwezige archeologische sporen of resten in te passen in het beeld van de in proefsleuven aangetroffen resten?
- Zijn er bijzondere activiteitszones aan te wijzen?
- Is er informatie aan te treffen over de randzone en begrenzing van de veronderstelde erven?
- Is er goed dateerbaar vondstmateriaal aanwezig en zo ja, wat voor extra informatie levert dat op over de datering en diachrone ontwikkeling van het terrein?

3.2 Methodiek

Het opgravingsvlak is aangelegd in de top van de 'natuurlijke' ondergrond, waar sporen verwacht konden worden. De opgraving is uitgevoerd met een graafmachine met een vlakke bak en een schaaftak. Na verwijdering van de bouwvoor zijn de sleuven schavenderwijs verdiept. Vondsten zijn per laag en in vakken van maximaal 5 bij 4 m verzameld. Het aanleggen van het vlak is met een metaaldetector begeleid.

Het vlak is handmatig geschaafd, op schaal 1:50 ingetekend en gefotografeerd. Alle aangetroffen sporen zijn gecoupeerd, gefotografeerd en op schaal getekend.

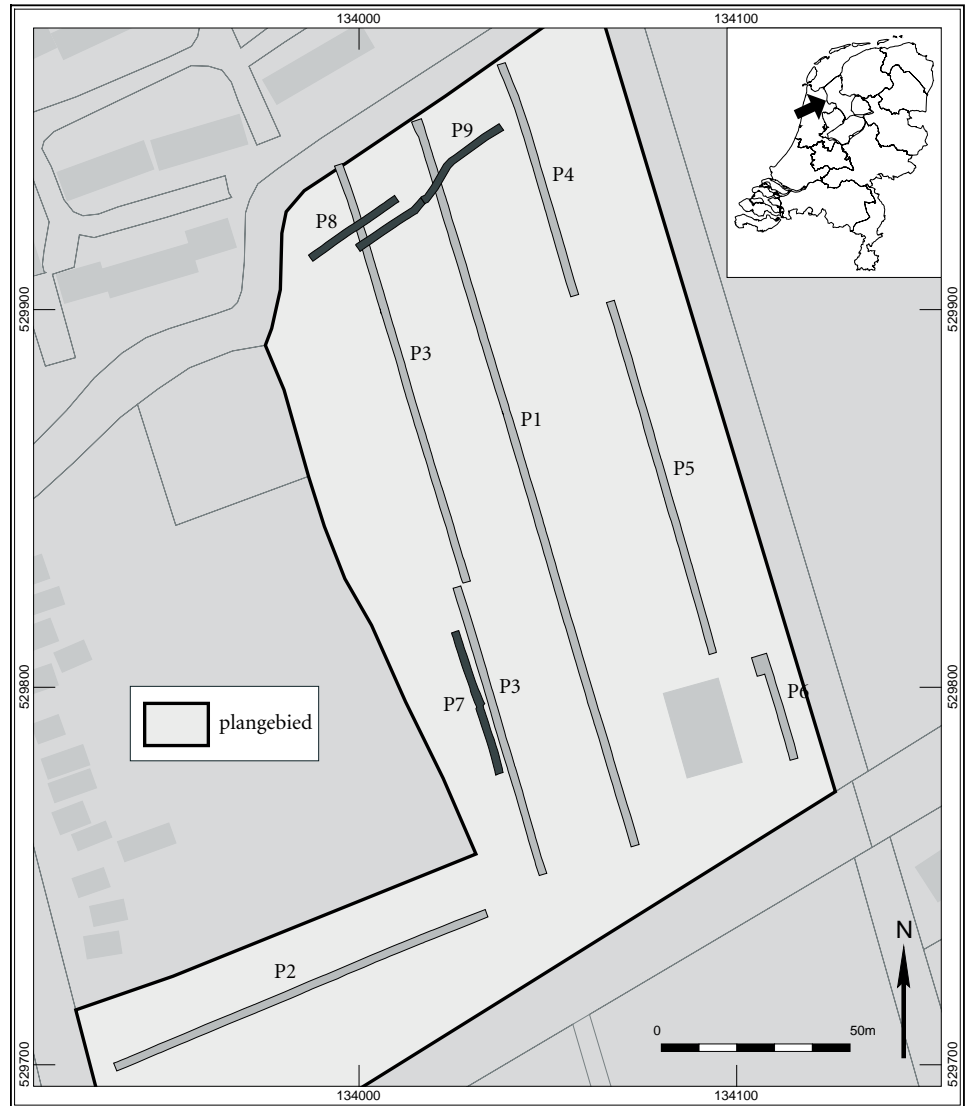
Sporen laten zich over het algemeen herkennen als verkleuringen in de natuurlijke ondergrond. Het zijn de restanten van ingegraven palen, gegraven kuilen en greppels, hardplaatsen etc. In de sleuven zijn naast de sporen het vondstmateriaal en het bodemprofiel gedocumenteerd. Vondsten zijn, waar mogelijk, per spoor verzameld. Sporen en structuren

Figuur 3.1
Aanleg archeologisch vlak

⁶ Alders & van den Berg 2006.

Figuur 3.2
Puttenplan

zijn vervolgens gefotografeerd met een digitale camera. Met een Infrarood Theodoliet (IRT) zijn alle putwanden, meetbuizen, vlakhoogtes en profielen ingemeten in het landelijke coördinatenstelsel.

Om de geologische karakteristieken van het onderzoeksgebied in kaart te brengen, is per sleuf een lengteprofiel gedocumenteerd d.m.v. kolomopnames met een tussenruimte van 20 meter. Deze, doorgaans een meter brede kolommen, zijn getekend op een schaal van 1:20 en gefotografeerd. Van twee kuilen zijn monsters genomen ten behoeve van pollen- en zadenonderzoek. Achteraf bleek dat deze monsters geen aanvullende informatie zouden verschaffen waardoor besloten is deze monsters niet te analyseren.

Het puttenplan in het PvE ging uit van vier sleuven. Tijdens het veldwerk bleek dat ter plaatse van de meest zuidelijke leidingsleuf de af- en aanrit van het werkterrein lag. Bovendien was direct naast de geplande leidingsleuf reeds een huis gebouwd. Hierdoor was het niet wenselijk om daar een sleuf te graven ten behoeve van de archeologie. In totaal zijn tijdens het veldwerk conform de richtlijnen van het Programma van Eisen⁷ (PvE) drie sleuven (sleuven 7-9) met een totale omvang van 233 m² in het plangebied aangelegd.

⁷ Alders & van den Berg 2006.

Verder dient vermeld te worden dat de uitvoering van het archeologisch onderzoek vooral in de loop van de middag bemoeilijkt werd door aanhoudende, hevige regenval.

Ten behoeve van het archeologisch onderzoek zijn de geplande locaties van de leidingsleuven door landmeters van de uitvoerend aannemer van het project uitgezet.

4 Resultaten

Tijdens het definitief onderzoek bleek dat de opgravingsvlakken voor een groot deel bestonden uit mogelijk middeleeuwse perceleringssloten en recente verstoringen. Alleen in het noordelijke deel van sleuf 7 en westelijke deel van sleuf 9 zijn resten van de prehistorische nederzetting in beeld gekomen. Hoewel de resultaten daardoor (op archeologisch vlak) nogal tegenvallend waren, is de positieve consequentie dat door de leidingsleuven slechts een klein oppervlak met archeologische resten is verstoord.

4.1.1 Sleuf 7

Sleuf 7 (34 x 2m) is gelegen in het zuidwestelijk gedeelte van het plangebied. Een groot deel van deze sleuf bestaat uit een subrecent gedempte sloot. Daarnaast zijn in het vlak meerdere recente ploegsporen waargenomen.

In het midden van de sleuf bevindt zich een vijftal sporen nrs. 1-5). Deze sporen, die grijs heterogeen van kleur zijn, zijn in de coupe nog ongeveer 10 cm diep. Sommige, zijn deels verstoord door de recente ploegsporen. Het lijkt erop dat de (paal)sporen 2-5, tezamen met de sporen die tijdens het vooronderzoek zijn aangetroffen in de naastgelegen sleuf 3, de kopse kant van een structuur vormen (zie figuur 4.1). Helaas zijn hier geen vondsten aangetroffen waardoor geen eenduidige datering kan worden gegeven. Op grond van de kleur van de sporen lijkt een datering in de late prehistorie echter aannemelijk.

4.1.2 Sleuf 8

Sleuf 8 (27 x 2m) bestond bijna geheel uit brede (sub)recente greppels en gedempte sloten. Slechts in een klein deel van het vlak was sprake van onverstoorde grond. Hierin bevonden zich echter geen sporen.

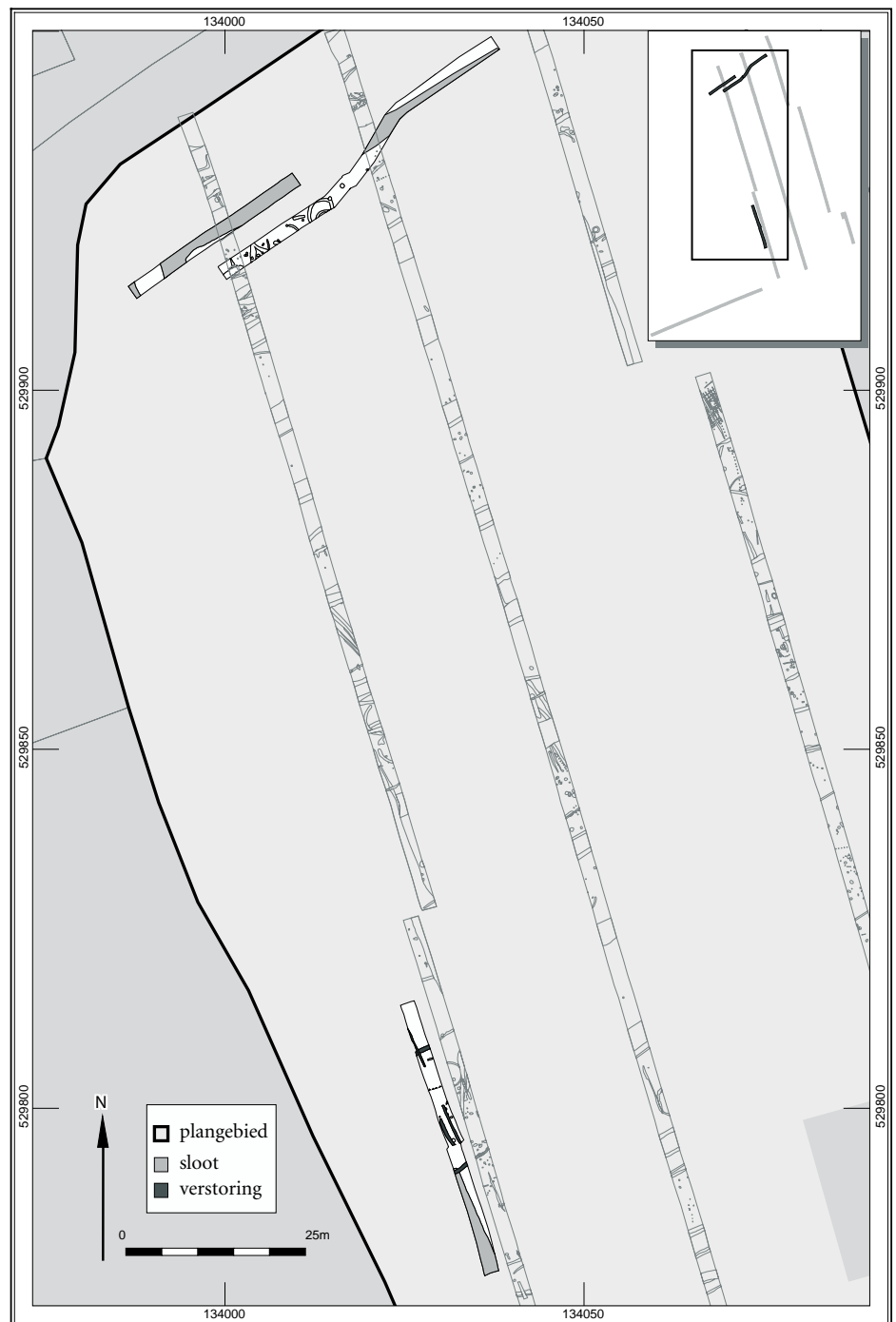
4.1.3 Sleuf 9

Deze sleuf (50 x 2m) is aangelegd ter plaatse van een metershoge gronddepot. Dit gronddepot is voorafgaand aan de aanleg van de sleuf eerst verplaatst.

Deze sleuf is in het oosten grotendeels verstoord door een subrecente sloot. In het westelijk gedeelte zijn wel prehistorische sporen aangetroffen. In totaal zijn 18 sporen waargenomen, in diepte variërend van 5 – 30 cm. Het betreffen (kring)greppel-, kuil- en paalsporen. Alle sporen zijn gecoupeerd en afgewerkt waarbij enkele vondsten zijn geborgen.

In totaal zijn drie delen van kringgreppels aangetroffen. De grootste kringgreppel heeft een diameter van 3,6 m. Hierbinnen ligt een kleinere kringgreppel, die een diameter heeft van naar schatting 2,6 m. Onduidelijk is of beide kringgreppels gelijktijdig zijn of dat er sprake is van twee

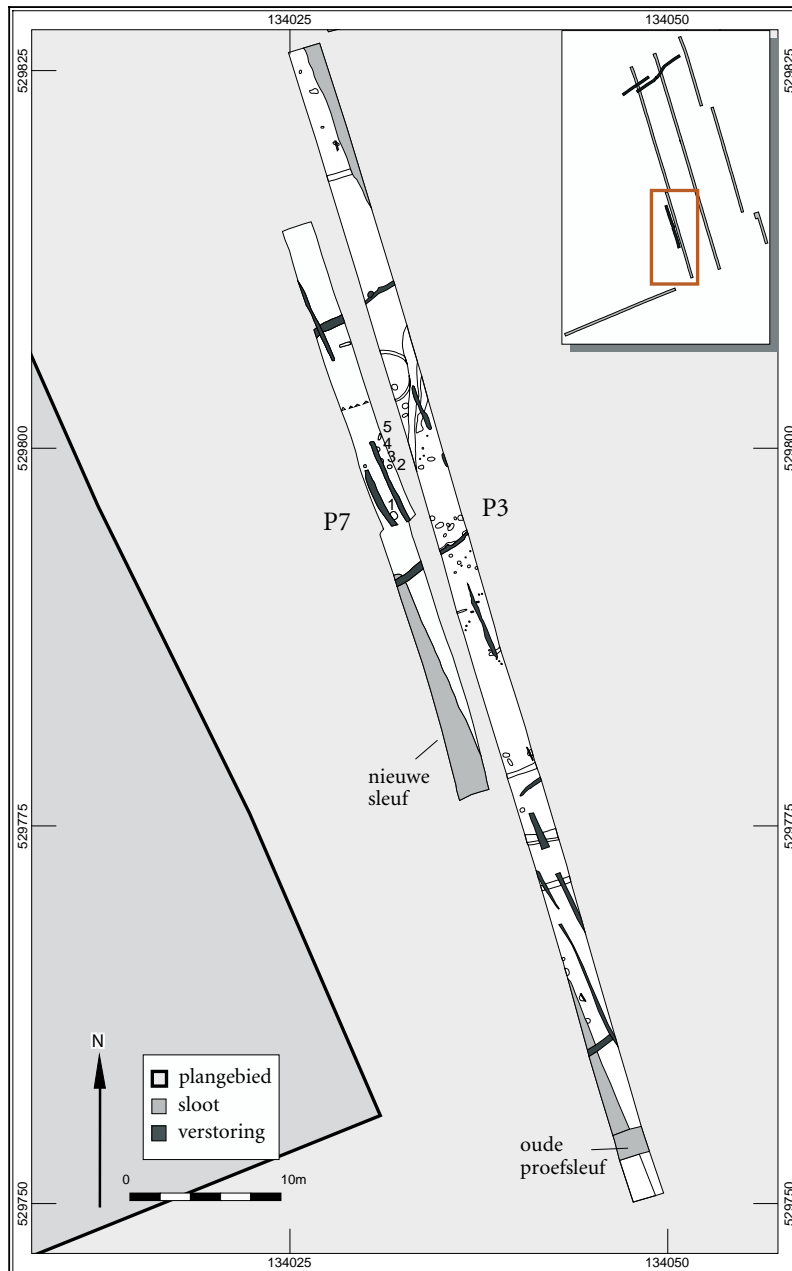
Figuur 4.1
Allesporenkaart

opeenvolgende fasen. Van de derde kringgreppel resteert slechts een klein deel. Kringgreppels zijn in West-Friesland goed bekend van nederzettingen uit de midden- late bronstijd/ijzertijd. De tijdens onderhavig onderzoek aangetroffen kringgreppels kunnen ook grofweg in deze periode geplaatst worden. Een scherpere datering is helaas niet mogelijk omdat zij geen goed dateerbaar vondstmateriaal opleverden. Volgens Woltering hebben de kringgreppels gediend als hooimijten of graanopslagplaatsen. De greppels zouden zijn gegraven als ontwateringsgreppels of drupgootjes.⁸

De paalsporen bevinden zich ten oosten en westen van de kringgreppels. De westelijk gelegen sporen lijken aan te sluiten bij een cluster sporen in het noordelijke gedeelte van put 3 (zie figuur 4.2).

⁸ Woltering 2000.

Figuur 4.2
Sporenoverzicht sleuf 7 en 3 (IVO)

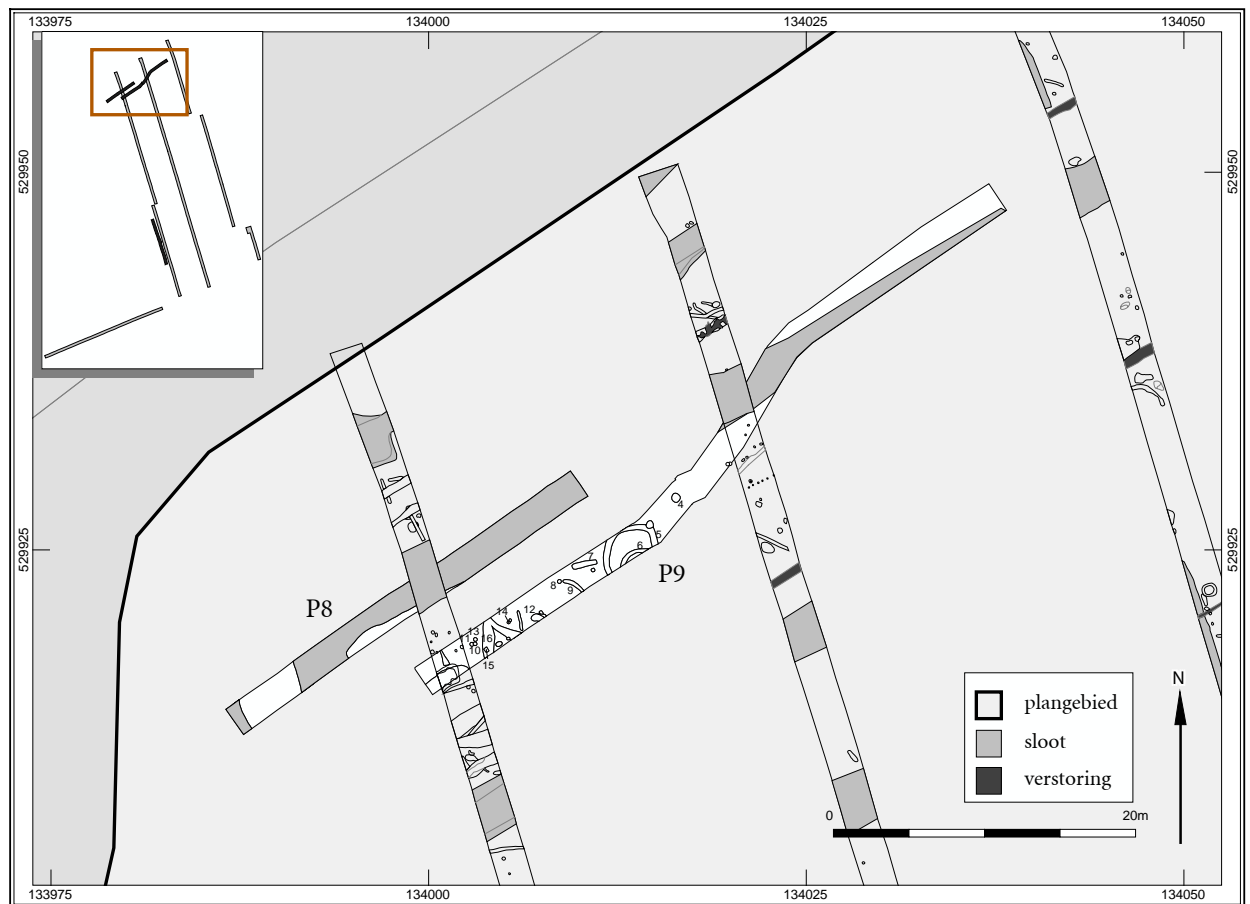
Vondsten zijn aangetroffen in spoor 1, 4, 8 en 12. Alleen het aardewerk uit spoor 1 (greppel) en spoor 4 (paalspoor, figuur 4.3) kan als ijzertijd aardewerk gekenmerkt worden (zie paragraaf 4.2.1).

4.2 Vondsten

Het veldwerk leverde een beperkte hoeveelheid vondsten op (n=32). Alle vondsten zijn afkomstig uit sporen. In geen van de bodemprofielen kon een duidelijke vondstlaag geïdentificeerd worden. Het aardewerk vormt de meest voorkomende categorie, gevolgd door dierlijk bot (zie tabel 4.1).

Materiaalcategorie	aantal	gewicht (gr.)
Aardewerk prehistorisch	8	43,2
Aardewerk ijzertijd	9	70,4
Bot (onverbrand)	7	58,2
Bot (verbrand)	8	4,8

Tabel 4.1
aantallen en gewichten per vondstcategorie

Figuur 4.3
Sporenoverzicht sleuf 8 en 9

4.2.1 Aardewerk

Het aardewerk uit de spoorvullingen is goed geconserveerd en weinig gefragmenteerd. Het grootste deel van het aardewerk is afkomstig uit spoor 4 (afvalkuil/paalspoor) uit put 9. Het overgrote deel betreft wandscherven en een enkele bodemaanzet. Het aardewerk is gemagerd met aardewerkgruis en organisch materiaal, kwartsmagering ontbreekt. Verder vertoont een deel van het materiaal een oranjebruine buitenkant, duidend op oxiderende

Figuur 4.4
Spoor 4, put 9

omstandigheden tijdens het bakproces. Het materiaal is, op een enkele scherf na, niet besmeten. Onder het materiaal bevinden zich geen versierde scherven.

De scherven kunnen niet aan een specifieke periode worden toegewezen door de afwezigheid van diagnostische kenmerken en de grote fragmentatiegraad. Een achttal scherven lijken te dateren in de ijzertijd. Deze vertonen namelijk een grote gelijkenis met de ijzertijdscherven uit het vooronderzoek. De rest van het materiaal lijkt op basis van magering en baksel voornamelijk prehistorisch te zijn met de nadruk, gezien de resultaten uit het vooronderzoek, op de late bronstijd-ijzertijd.

4.2.2 Bot

Het botmateriaal bestaat hoofdzakelijk uit kies- en kaakfragmenten. Het gaat hierbij om een kies van de bovenkaak van een rund (*molaar* m1/m², vondstnummer 103), een pijpbeen van een middelgroot/groot rund (vondstnummer 100) en een melkkies (*decidius premolaar*, dp4) van een biggetje (vondstnummer 100).⁹ Daarnaast bevinden zich nog enkele fragmenten verbrand bot (vermoedelijk dierlijk) binnen het vondstenspectrum.

4.3 Conclusie

De resultaten van de opgraving vormen een bescheiden aanvulling op het proefsleuvenonderzoek. De sporen die zijn aangetroffen sluiten aan bij het beeld dat verkregen is tijdens het vooronderzoek. Tijdens dit proefsleuvenonderzoek is vastgesteld dat er sprake is van een nederzettingssysteem kringgreppels uit de late bronstijd of ijzertijd dat verspreid over het plangebied is gelegen. De aangetroffen sporen bestaan voornamelijk uit en paal- en kuilsporen. Vermoedelijk maken deze deel uit van een of meerdere ijzertijd erven. Tijdens het DAO zijn op twee plaatsen nederzettingssporen aangetroffen (sleuf 7 en sleuf 9). Een onderscheid in erven is op basis van de bescheiden resultaten van de opgraving niet mogelijk.

4.4 Beantwoording vragen uit het Programma van Eisen

In deze paragraaf zullen de vraagstellingen geformuleerd in het Programma van Eisen op basis van de resultaten van het onderzoek beantwoord worden.

- *Zijn de aanwezige archeologische sporen of resten in te passen in het beeld van de in de proefsleuven aangetroffen sporen en resten?*

De aanwezige sporen en vondsten sluiten aan bij de resultaten die zijn behaald tijdens het waardestellende vooronderzoek. De paalsporen uit put 7 vormen tezamen met paalsporen in put 3, mogelijk de kopse kant van een niet nader te bepalen prehistorische structuur. Daarnaast is geconstateerd dat de late bronstijd/vroege ijzertijd kringgreppels ook in het noordwesten van het plangebied voorkomen.

Het definitief onderzoek sluit aan bij de conclusie van het vooronderzoek dat ter plekke meerdere erven aanwezig zijn. De aard van de sporen duidt erop dat we te maken hebben met prehistorische erven en een omliggend cultuurlandschap. Voorts duiden kringgreppels, greppels, stakenrijtjes en eergetouw krassen op de aanwezigheid van percelen voor akkerbouw en weidegronden.

⁹ Determinatie mevr. I. van der Jagt, Zoölogisch laboratorium Faculteit Archeologie Leiden.

- *Zijn er bijzondere activiteitenzones aan te wijzen?*
De bescheiden omvang van het definitief onderzoek (slechts 233m², nog geen 1‰ van het totale plangebied) laat geen uitspraken toe over de aanwezigheid van specifieke activiteiten zones in het plangebied zoals in het vooronderzoek al is aangetoond.
- *Is er informatie aan te treffen over de randzone en begrenzing van de veronderstelde erven?*
Zoals hierboven vermeld is de omvang van het onderzoek te kleinschalig voor de beantwoording van deze onderzoeksvraag. In het algemeen kan men stellen dat de sporen verspreid zijn over het gehele plangebied.
- *Is er goed dateerbaar vondstmateriaal aanwezig en zo ja, wat voor extra informatie levert dat op over de datering en diachrone ontwikkeling van het terrein?*
In totaal zijn slechts 32 vondsten geborgen. Daaronder bevond zich geen diagnostische vondstmateriaal dat een scherpere datering van het nederzettingsterrein mogelijk maken, dan reeds verkregen was in het vooronderzoek.

5 Conclusie

Op 17 januari 2007 heeft Archol een definitief archeologisch onderzoek verricht in de leidingsleuven op een terrein aan de Almereweg te Opperdoes (gemeente Noorder-Koggenland, Noord Holland). Dit onderzoek is in navolging van een reeds eerder proefsleuvenonderzoek door Archol uitgevoerd. Daarbij werden over het gehele plangebied archeologische sporen aangetroffen uit de late? bronstijd en ijzertijd. De aard van de sporen duidt erop dat we te maken hebben met prehistorische erven en een omliggend cultuurlandschap. De drie sleuven die zijn gegraven tijdens het definitief onderzoek bevestigen dit beeld. Ook tijdens dit onderzoek zijn resten van paalsporen, kuilen en kringgreppels uit de late? bronstijd en ijzertijd in het vlak aangetroffen.

De waardering van de vindplaats is uitvoerig beschreven in het rapport van het vooronderzoek. Daarin werd als eindoordeel gesteld: *“Het eindoordeel is dat de vindplaats zeer representatief is voor nederzettingsterreinen uit de late prehistorie en de ijzertijd in het bijzonder. De omvang en vorm van het terrein lenen zich uitstekend voor een goed overzicht van de afzonderlijke erven en de directe landschappelijke en cultuurlandschappelijke omgeving.”*

Aangezien het definitief onderzoek weinig heeft toegevoegd aan het verkregen beeld uit het vooronderzoek kunnen geen uitspraken gedaan worden over de uiteindelijke archeologische waarde van het terrein (hoge of zeer hoge archeologische waarde).

Literatuur

Alders, G.P. en F.G. van den Berg, 2006: Programma van Eisen opgraving Kluiten-Zuid te Opperdoes, gemeente Noorder-Koggenland, Stichting steunpunt Cultureel Erfgoed Noord-Holland.

Buurman, J., 1993: Carbonized plant remains from a pre-Roman Iron Age house site at Opperdoes, West-Friesland, The Netherlands, in: *VegetHistArcheobot* 2, 69-78.

Jongste, P. en S. Knippenberg, 2004: Inventariserend Veldonderzoek (IVO) Opperdoes – Kluiten-Zuid, Archolrapport 44, Leiden.

Woltering, P.J., 1980: Archeologische kroniek van Noord-Holland over 1979, in: *Holland* 12, 230-257.

Woltering, P.J., 1981: Archeologische kroniek van Noord-Holland over 1980, in: *Holland* 13, 201-229.

Woltering, P.J., 1985: Prehistorie en Romeinse Tijd in West-Friesland, in: *West-Frieslands oud en nieuw* 52, 199-232.

Woltering, P.J., 2000: The archaeology of Texel : four studies on settlement and landscape (1350 BC - AD 1500). Proefschrift Vrije universiteit Amsterdam, Amsterdam.

Bijlage 1 Sporenlijst

put	vlak	spoor	type	diepte
7	1	1	paalkuil	7
7	1	2	paalkuil	12
7	1	3	paalkuil	0
7	1	4	paalkuil	0
7	1	5	paalkuil	0
7	1	999	greppel	0
8	1	999	greppel	0
9	1	1	greppel	10
9	1	2	greppel	12
9	1	3	greppel	10
9	1	4	paalkuil	20
9	1	5	greppel	15
9	1	6	greppel	5
9	1	7	paalkuil	0
9	1	8	paalkuil	5
9	1	9	greppel	5
9	1	10	paalkuil	8
9	1	11	paalkuil	10
9	1	12	greppel	5
9	1	13	paalkuil	16
9	1	14	paalkuil	5
9	1	15	paalkuil	13
9	1	16	greppel	18
9	1	17	greppel	20
9	1	18	paalkuil	8
9	1	999	greppel	0

Bijlage 2 Vondstenlijst

vondstnr	categorie	put	vlak	vak	spoor	vulling	aantal	gewicht	opmerking
100	Bot	9	1		4	1	4	23,2	kiesfragm
100	Verbrand bot	9	1		4	1	8	4,8	
100	Aardewerk ijzertijd	9	1		4	1	9	70,4	
102	Bot	9	1		8	1	1	0,5	kiesfragm
103	Bot	9	1		12	1	2	34,5	kies
104	Aardewerk prehistorisch handgevormd	9	1		1	1	7	14,2	
106	Aardewerk prehistorisch handgevormd	9	1	4			1	29,0	